

Poul Schlüter: Det er gået så nogenlunde, som jeg frygtede, da vi startede denne lange debat for nu næsten et halvt døgn siden. Debatten har drejet sig om næsten et hvilket som helst udenrigspolitisk spørgsmål, stort eller lille, rundt om på hele kloden, og det har knebet med sammenhængen. Der er fremsat næsten alle synspunkter om alle disse problemer, og jeg skal modstå fristelsen til at kommentere de enkelte ordføreres og de enkelte medlemmers standpunkter; det ville føre alt, alt for vidt.

Der er nu stillet hele tre dagsordensforslag, og jeg vil gerne ganske kort kommentere dem.

Den dagsorden, som er foreslået af hr. Kjær Rasmussen, indeholder en opfordring til at foranledige en undersøgelse, som allerede er iværksat, og slutter med et ønske om en folkeafstemning om valgmulighederne i sikkerhedspolitikken. Men dette sidste er et mål, som mit parti ikke kan tilslutte sig, og ud fra denne opfattelse kan vi ikke stemme for dagsordenen.

Den dagsorden, som er foreslået af hr. Poul Dam, er meget uklar, og den kan give konsekvenser for Danmarks udenrigspolitik, som det på dette tidspunkt slet ikke er muligt fuldt at overskue. Derfor kan vi heller ikke støtte denne dagsorden.

Så er der den, hr. Per Hækkerup foreslog. Nu gjorde hr. Per Hækkerup sig ikke store anstrengelser for at skjule, at han var stærkt ledet af den motivation for at foreslå sin dagsorden, at der ligesom i den kunne ligge et lille politisk drilleri. Hvis det var lykkedes hr. Per Hækkerup at skjule denne motivation, må man vel også sige, at så ville optugtelsen være gået over naturen. Jeg må gå ud fra, at jeg skal tage den alvorligt. Jeg har endnu ikke haft lejlighed til at studere den i detaljer; men den beskæftigede sig med meget vidtgående spørgsmål for Danmarks udenrigspolitik. Jeg vil imidlertid gerne se dagsordenen og have lejlighed til at studere den og analysere den nærmere, inden jeg for alvor udtaler mig om den.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg tror, det ville være nyttigt, om denne udenrigspolitiske debat kunne slutte med, at folkettinget i størst mulig enighed gav udtryk for sit standpunkt. Fra mange sider har FN's stilling været berørt under debatten i

dag. Adskillige ordførere, ja, vel alle, har givet udtryk for den tankegang, at det ville være nyttigt, om vi gjorde, hvad gøres kan, for at styrke De Forenede Nationers muligheder for at gøre FN til en stærkere verdensorganisation. De tre regeringspartier har gerne villet give dette et klart udtryk, og derfor skal jeg tillade mig på de tre partiers vegne at stille følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folkettinget tager ministrenes redegørelser til efterretning, udtaler folkettinget, at styrkelsen af FN må være et centralt mål for den danske udenrigspolitik, og opfordrer regeringen til at fortsætte den allerede indledte politik for at styrke FN på alle områder.

Folketinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg vil gerne varmt anbefale denne dagsorden til vedtagelse. Jeg tror, tinget vil stå sig ved med bred tilslutning at vedtage en dagsorden med dette indhold.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Efter henstilling skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 22.20.

Mødet udsat kl. 21.50.

Mødet genoptaget kl. 22.20.

Forhandlingen genoptoges.

Per Federspiel: I den mangfoldighed af dagsordensforslag, der er stillet, må jeg på mit partis vegne anbefale det af de 3 regeringspartier stillede.

Må jeg her sige, at det dagsordensforslag, der er stillet af hr. Per Hækkerup, kan vi ikke acceptere. Jeg tror, man dertil kan sige, at denne dagsorden trækker denne debat ned på et plan, som ikke er værdigt, og hvor den ikke hører hjemme.

Vi har i dag debatteret et meget betydeligt felt af hele vor udenrigspolitiske stilling. Denne debat er ikke noget, der alene angår dette ting. Den iagttages udefra. Den er